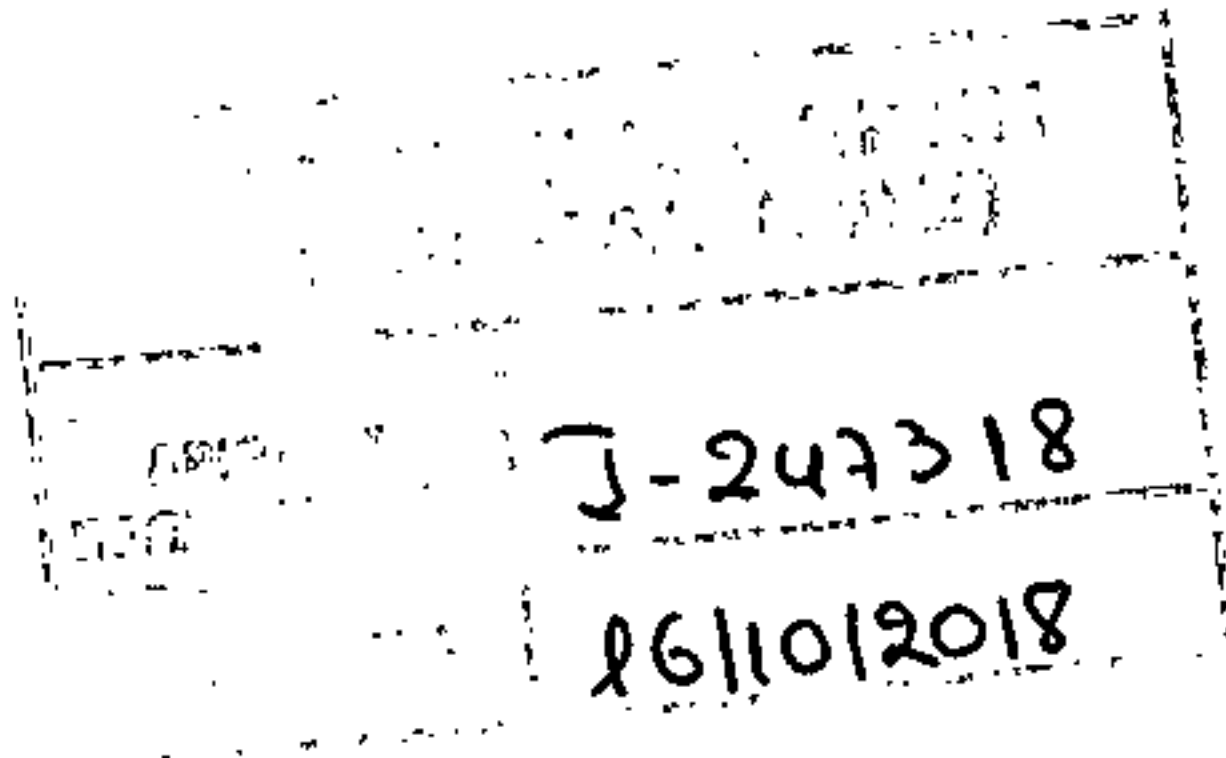

Διευθύνων Σύμβουλος

Αρ./Ημερ.: Γρα/11672/16.10.2018

Προς : κ. Ν. ΜΠΟΥΛΑΞΗ
Πρόεδρο ΡΑΕ

Περίληψη: Δημόσια Διαβούλευση της Αρχής σας επί της «Εισήγησης προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την μεθοδολογία υπολογισμού και επιβολής ρήτρας σε περίπτωση καθυστέρησης υλοποίησης των έργων διασύνδεσης των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών με το ΕΣΜΗΕ σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 108^Α του ν.4001/2011»

Σχετικά: Ανακοίνωση ΡΑΕ 28.09.2018

Κύριε Πρόεδρε,

Αναφορικά με την ως άνω Δημόσια Διαβούλευση, θέτουμε υπόψη της Αρχής σας τις εξής επιστημονικές:

Τμήμα Α.

Η χρήση όρων «Διαχειριστής», «φορέας υλοποίησης» και «αρμόδιος Διαχειριστής», και ειδικότερα στην παράγραφο (α), η ταυτόχρονη παράθεση των όρων «Διαχειριστής» και «Φορέας Υλοποίησης» με διαζευκτικό «ή», δύναται να δημιουργήσει σύγχυση, ως μη απολύτως συμβατή με τα άρθρα 108 και 108Α του Ν.4001, στα οποία σαφώς ορίζεται ότι Φορέας Υλοποίησης ενός έργου διασύνδεσης, δύναται να είναι είτε ο αρμόδιος Διαχειριστής, εφόσον το έργο διασύνδεσης έχει ενταχθεί στο αντίστοιχο Πρόγραμμα/Σχέδιο Ανάπτυξης, είτε ο ανάδοχος, ο οποίος επιλέγεται μέσω εφαρμογής της διαδικασίας της παρ. 7(β) του άρθρου 108.

Επομένως, προτείνουμε να αντικατασταθεί η φράση:

«...εφόσον στοιχειοθετείται ευθύνη του Διαχειριστή ή του Φορέα Υλοποίησης (εφεξής «φορέας υλοποίησης»)....»,

με τη φράση

«...εφόσον στοιχειοθετείται ευθύνη του Φορέα Υλοποίησης (αρμόδιου Διαχειριστή ή αναδόχου).....».

Με δεδομένο ότι στα έργα διασύνδεσης ΜΔΝ είναι ενδεχόμενο να εμπλακούν και οι δύο Διαχειριστές και η περάτωση ή η «ηλεκτρίση» των έργων του ενός να εξαρτάται από την ολοκλήρωση των έργων του άλλου, είναι απαραίτητο να αποσαφηνίζεται ο επιμερισμός των ευθυνών των συμμετεχόντων στην υλοποίηση των έργων διασύνδεσης. Επιπρόσθετα σημειώνουμε ότι το ενδεχόμενο επιβολής ρήτρας για καθυστερήσεις θα πρέπει να αναφέρεται τόσο στις διακηρύξεις, όσο και στις σχετικές συμβάσεις των έργων διασύνδεσης ΜΔΝ.

Τμήμα Β.

Προκειμένου να προσδιορίζεται επακριβώς το μη αποφευχθέν παρόν των ΥΚΩ για το εν λόγω ηλεκτρικό σύστημα σκόπιμο είναι ο υπολογισμός να γίνεται με βάση το εγκεκριμένο ποσό από την Αρχή σας και να μην υπολογίζεται με βάση το προηγούμενο έτος, για το οποίο ενδέχεται να μην υπάρχει ακόμη έγκριση.

Επομένως προτείνεται να αντικατασταθεί η φράση,

«...Η μέγιστη προβλεπόμενη αθροιστική ποινή για κάθε μήνα καθυστέρησης ορίζεται στο 3% των μη αποφευγόμενων ΥΚΩ της προηγούμενου έτους. Συνεπώς, η μέγιστη ρήτρα ανά έτος προκύπτει ίση με το 36% των μη αποφευγόμενων ΥΚΩ του προηγούμενου έτους.»

με την φράση,

«...Η μέγιστη προβλεπόμενη αθροιστική ποινή για κάθε μήνα καθυστέρησης ορίζεται στο 3% των μη αποφευγόμενων ΥΚΩ, **βάσει του τελευταίου εγκεκριμένου ετήσιου ποσού ανταλλάγματος ΥΚΩ από τη ΡΑΕ, που αντιστοιχεί στο νησί ή σύμπλεγμα νησιών (ηλεκτρικό σύστημα ΜΑΝ) που πρόκειται να διασυνδεθεί.** Συνεπώς, η μέγιστη ρήτρα ανά έτος προκύπτει ίση με το 36% των μη αποφευγόμενων ΥΚΩ, **βάσει του τελευταίου εγκεκριμένου ετήσιου ποσού ανταλλάγματος ΥΚΩ από τη ΡΑΕ, που αντιστοιχεί στο νησί ή σύμπλεγμα νησιών (ηλεκτρικό σύστημα ΜΑΝ) που πρόκειται να διασυνδεθεί.**».

Σε κάθε περίπτωση, αναφορικά με το προτεινόμενο ύψος των προβλεπόμενων ποινών, σημειώνουμε ότι αυτές θα πρέπει να κινούνται στην κατεύθυνση αποτροπής των όποιων καθυστερήσεων και να μη λειτουργούν αρνητικά στη συμμετοχή αναδόχων για την υλοποίηση παρόμοιων έργων. Θεωρούμε ότι το 3% επί των μη αποφευγόμενων ΥΚΩ ως μέγιστη προβλεπόμενη αθροιστική ποινή για κάθε μήνα καθυστέρησης είναι μάλλον υψηλό, όπως υψηλό είναι και το ποσοστό 10% επί του συνολικού εγκεκριμένου κόστους του έργου ως μέγιστο όριο ετήσιας ποινολόγησης, δεδομένου του, κατά τεκμήριο, μεγάλου ύψους του κόστους αυτού.

Ως εκ τούτου, προτείνεται το 2% ως μέγιστη ποινή για κάθε μήνα καθυστέρησης και το 10% ως μέγιστο όριο συνολικής- και όχι ετήσιας- ποινής.

Τμήμα Δ.

Στον πίνακα που παρατίθεται αποτυπώνονται αυτά που καθορίζονται ως κρίσιμα επί μέρους στάδια υλοποίησης του έργου (εργασίες). Ως πρώτο καθορίζεται η «Κατάθεση ΜΠΕ», ενώ στη συνέχεια η «Λήψη ΑΕΠΟ». Το πρώτο υπόκειται στον έλεγχο του φορέα υλοποίησης του έργου, ενώ το δεύτερο όχι, άρα δεν είναι σκόπιμο να ποινολογείται ο φορέας υλοποίησης για την καθυστέρηση λήψης της ΑΕΠΟ, που ενδέχεται να οφείλεται σε καθυστέρηση της αδειοδοτούσας αρχής και όχι του φορέα, ο οποίος φέρει σχετική ευθύνη μόνον εφόσον καθυστερήσει να προσκομίσει συμπληρωματικά στοιχεία που τυχόν του ζητηθούν. Απαιτείται να γίνει διευκρίνιση για το στάδιο «Λήψη ΑΕΠΟ», τότε είναι υπεύθυνος ο «φορέας υλοποίησης» για την καθυστέρηση.

Παρόμοια για το στάδιο των Απαλλοτριώσεων/αγορά εκτάσεων, προτείνουμε η ευθύνη του φορέα υλοποίησης να περιορίζεται ανάλογα στα αρχικά στάδια των διαδικασιών και όχι στην οριστικοποίησή τους.

Επιπρόσθετα, επειδή ο αναγκαίος σχεδιασμός των έργων, κυρίως για θέματα ΑΕΠΟ και απαλλοτριώσεων κλπ, είναι πιθανό να προκαλέσει καθυστερήσεις μη υπαιτιότητας του φορέα υλοποίησης, είναι σκόπιμο οι αρμόδιες αρχές, που εμπλέκονται στις παραπάνω εγκρίσεις, να συνδράμουν, με τη βοήθεια και της ΡΑΕ, για την προώθηση των θεμάτων αυτών.

Με εκτίμηση

Θανάσης Μισσανίτης